

Statsdrift, men det vil gaa ynkeligt, hvis vi i al Almindelighed vil have baade smaa og store Virksomheder ind under Statseller Kommunaldrift, og det vil gaa ynkeligt af mange forskellige Grunde. Hr. Direktør Lindberg udtaler: „Jeg er selv Embedsmand, og jeg har haft Lejlighed til at se megen slet Statsadministration. Jeg har siddet en Aarrække i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, og skønt Administrationen i Frederiksberg vel nok er bedre end f. Eks. i København, saa led den dog under adskillige Mangler. Hovedfejlen ved Statsdrift og kommunal Drift kan vel sammenfattes derhen, at mange Embedsmænd ikke tør paatage sig Ansvaret for Forbedringer i Teknik, Organisation o. s. v., fordi de intet har at vinde herved — deres Gage bliver ikke forhøjet af den Grund — men meget at tabe, thi begaaede Fejl skal nok blive kritiseret. Derfor er der en noget for stor Tilbøjelighed til at lade alt blive ved det gamle — men dette System er kostbart.“ Og længere henne i Artiklen kommer Direktør Lindberg saa til det Resultat, at det at overtage de forskellige større Virksomheder vil blive en meget betænkelig Sag, og derfor konkluderer han i dette, at det, der kan blive Tale om, er at føre Kontrol med de store Virksomheder. Se, paa det Grundlag, med Hensyn til Kontrol, kan der maaske godt komme et Samarbejde i Gang, idet vi jo ogsaa fra vor Side har udtalt, at vi naturligvis kan indse, at i mange Henseender vil det være nødvendigt, at vi ogsaa med Hensyn til hele Arbejderspørgsmaalet kommer ind paa en Nyorientering. I det hele synes jeg, det var meget godt — naturligvis, f. Eks. Socialdemokratiet og Venstre er ikke det samme Parti — om vi alligevel ikke fjernede os mere fra hinanden, end at den danske Bonde og den danske Arbejder her i Landet forstaar hinanden nogenlunde, forstaar hinandens Kaar og ikke fjerner sig mere fra hinanden, idet de dog stadig maa erindre, at de tilhører den samme Nation.

Af politiske Betragtninger er der ikke fremsat ret mange, men det ærede 2det Medlem for København, Socialdemokratiets Ordfører (K. M. Klausen) udtalte jo, at man maatte ind paa en Revision af Grundloven og Valgloven, og vi er naturligvis ikke i Tvivl om, og vi venter paa, at der i en nær Fremtid netop paa Grund af Sønderjyllands Indlemmelse i Danmark vil fremkomme et Forslag om en Revision af vor Grundlov og Valglov. Men naar man udtaler, at det er nødvendigt for Sønder-

jdernes Skyld at gennemføre meget store og gennemgribende Forandringer, tror jeg, man ikke skal opholde sig ret længe derved; jeg synes, at i den Henseende var det mere hensynsfuldt, om man, hvis der skal ske større Forandringer, ventede, indtil Sønderjyderne havde deres egne Repræsentanter her i Rigsdagen.

Jeg tror i det hele taget, at efter at vi har faaet almindelig Valgret, efter at Arbejderne og Millionæerne har faaet samme Valgret ogsaa til Landstinget — altsaa forsaa vidt som de lever tilstrækkeligt længe, og det er dog ikke saa høj en Alder, her er Tale om, 35 Aar — interesserer det Folk mindre, om de faar Valgret et Aar før eller senere. Det er i alt Fald min Erfaring, at der er noget andet, som i denne Tid meget stærkt interesserer store Kredse af vort Folk, og det er det, jeg begyndte at omtale: hele det økonomiske Spørgsmaal, hvorledes vore Fremtidsudsigter er for vor Industri, Handel, Haandværk, Landbrug o. s. v. Og i Sandhed er dette jo ogsaa det særlig betydningsfulde og ganske anderledes betydningsfuldt, end om vi kan opnaa at faa Valgret et Aar før eller senere. Jeg synes, at naar man har nævnt, at Valgretsaldern skulde nedsættes til 21 Aar — det er Socialdemokratiets Standpunkt — skal man netop paa Ungdommens Vegne protestere. Jeg tror nemlig, der er saa mange Ting, som de unge Mænd og Kvinder skal uddanne sig til netop i Aarene indtil 21 Aars Alderen, at de ikke har megen Tid til alvorligt at tænke over politiske Problemer. Efterhaanden bliver det hele mere og mere indviklet, og derfor kan man udmærket godt fordre, at det skal være modne Mænd og Kvinder, der skal afgive deres Stemme. Jeg synes altsaa, at man paa Ungdommens Vegne kan protestere imod, at Valgretsaldern skal sættes saa langt ned som til 21 Aar. I det hele taget vil jeg haabe, at vi netop med Hensyn til dette Spørgsmaal, som vi skal have til Behandling, maa faa en fordragelig Forhandling, maa naa til et Resultat, som vi i Virkeligheden fra alle Sider kan være tjente med.

Formanden: Det skulde glæde mig, om man vilde tage noget Hensyn til, hvad den ærede Taler nu sagde om en Indskrænkning af Taletiden til en halv Time. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at de lange Taler er en gammel Skade, som vistnok har eksisteret, saa længe der har eksisteret en Rigsdag, og jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis man skulde bort fra